

DECIZIA nr.192 din 6 aprilie 2022

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice

Publicată în Monitorul Oficial nr.535 din 31.05.2022

Valer Dorneanu	- președinte
Cristian Deliorga	- judecător
Marian Enache	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona Maria Pivniceru	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Elena Simina Tănăsescu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Mihaela Senia Costinescu	- magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice, obiecție formulată de un număr de 41 de deputați aparținând Alianței pentru Unirea Românilor și Partidului Social Democrat și deputați neafiliați, în temeiul art.146 lit.a) din Constituție și al art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cu Adresa nr.2/2196 din 11 martie 2022, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis sesizarea de neconstituționalitate formulată, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.2394 din 11 martie 2022 și constituie obiectul Dosarului nr.670A/2022.

3. **În motivarea sesizării de neconstituționalitate**, autorii acesteia formulează **critici de neconstituționalitate extrinsecă** prin raportare la art.1 alin.(5) și art.61 din Constituție. Susțin că legea criticată încalcă prevederile art.1 alin.(5) din Constituție, în ceea ce privește principiul respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, având multiple carențe din perspectiva tehnicii legislative de natură a impieta asupra principiului statului de drept. În acest sens, expunerea de motive a legii are un caracter pur formal, nefiind prezentate argumente din care să rezulte necesitatea intervenției normative, nefiind expuse (i) eventualele insuficiențe ori neconcordanțe ale reglementărilor în vigoare, (ii) principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi, și nici (iii) concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice din care să rezulte impactul reglementărilor asupra mediului macroeconomic, de afaceri, social și asupra mediului înconjurător, inclusiv prin evaluarea costurilor și beneficiilor, mai ales având în vedere numărul ridicat de acte normative modificate, diversitatea obiectelor de reglementare ale acestora, complexitatea intervențiilor legislative și intempestivitatea introducerii proiectului de act normativ. Toate aceste exigențe care țin de adoptarea actului normativ nu au putut fi îndeplinite, întrucât proiectul acestui act a fost introdus intempestiv în circuitul legislativ, fapt care nu a permis întocmirea unei analize de impact care să îndeplinească exigențele anterior menționate. Totodată, având în vedere numeroasele acte normative pe care legea criticată le modifică, acest lucru conduce la multiple necorelări legislative, paralelisme legislative și crearea unei reglementări disparate. De altfel, deși a fost favorabil, avizul Consiliului Legislativ a conținut mai multe observații și propuneri care nu au fost luate în considerare, neexistând nicio motivare a ignorării problemelor indicate de această autoritate avizatoare.

4. Mai mult, autorii sesizării arată că legea criticată, la art.2 pct.27, introduce în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.111/2011 obligația furnizorilor de servicii de găzduire electronică cu resurse IP de a sprijini organele de aplicare a legii și organele cu atribuții în domeniul securității naționale, în limitele competențelor acestora, pentru punerea în executare a metodelor de supraveghere tehnică ori a actelor de autorizare dispuse în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală ori ale Legii nr.51/1991 privind securitatea națională a României, prin permiterea interceptării comunicațiilor, cu suportarea costurilor de către furnizori, acordarea conținutului criptat al comunicațiilor tranzitate în rețele proprii. Aceștia au obligația să furnizeze informațiile reținute sau

stocate referitoare la trafic, datele de identificare a abonaților sau a clienților, modalitățile de plată și istoricul accesărilor cu momentele de timp aferente, corespunzătoare adresei IP, precum și să permită accesul la propriile sisteme informatice, în vederea copierii sau extragerii datelor de pe acestea. Or, și aceste norme încalcă prevederile art.1 alin.(5) din Constituție, fiind lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, nerespectând exigențele de calitate a legii stabilite de acest text constituțional și jurisprudența constantă a Curții Constituționale. Apreciază că pentru respectarea exigenței constituționale de claritate a legii se impune ca orice normă să aibă în cuprinsul său dispoziții clare și precise care să reglementeze conținutul și aplicarea măsurii de ingerință și să statueze anumite cerințe minime care trebuie respectate, astfel încât persoanele ale căror date au fost păstrate să dispună de garanții suficiente care să permită protejarea eficientă și efectivă a datelor lor cu caracter personal împotriva riscurilor de abuz, precum și împotriva oricărui acces și a oricărei utilizări ilicite a acestor date. Or, legea instituie norme care sunt deja reglementate în dreptul național, în Codul de procedură penală, creând un paralelism legislativ. Deși finalitatea acestora este aceeași, între texte există diferențe de formulare. Codul de procedură penală oferind garanții suplimentare persoanelor vizate, care nu se regăsesc în legea supusă controlului.

5. În privința criticii de neconstituționalitate întemeiate pe art.61 din Constituție, autorii sesizării susțin că legea a fost adoptată cu încălcarea principiului bicameralismului, întrucât proiectul legii a suferit modificări majore de conținut juridic atât între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului, cât și prin raportare la inițiativa legislativă inițială, fapt care a modificat substanțial obiectul de reglementare al inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator. Raportând considerentele de principiu din jurisprudența Curții Constituționale cu privire la principiul bicameralismului la cauza de față, se observă că forma inițiatorului a suferit extrem de multe modificări, raportul comisiilor Camerei Deputaților care au fost sesizate în fond conținând 450 de amendamente admise, care au modificat ori au completat prevederile proiectului de lege și care au afectat în mod vădit obiectul reglementării, deturnând scopul urmărit de inițiator. Același lucru este valabil și în cazul raportului întocmit de comisiile sesizate în fond de la Senat, existând o multitudine de amendamente suplimentare, textul legii îndepărtându-se de varianta adoptată de Camera Deputaților, care oricum aducea extraordinar de multe modificări proiectului inițial. Autorii sesizării constată că aceste modificări nu au condus la stabilirea unei soluții legislative alternative, complementare, care să nu se abată de la forma adoptată de Camera de reflecție, ci, din contră, au stabilit soluții legislative de sine stătătoare, care se îndepărtează de la reglementarea adoptată de Camera Deputaților.

6. Autorii sesizării formulează **critici de neconstituționalitate intrinsecă** prin raportare la art.1 alin.(5), art.16, 22, 26, art.34 alin.(2), art.35, 44 și 136 din Constituție.

7. Arată că legea a suferit modificări importante, ce i-au afectat într-o manieră semnificativă claritatea și precizia reglementării, cu impact direct și asupra previzibilității acesteia, de natură a lipsi destinatarul săi de posibilitatea de a o cunoaște și de a o înțelege. Or, în condițiile creșterii cantitative a legislației, determinată de creșterea complexității dreptului, ca urmare a dezvoltării noilor surse de drept, mai ales a celor comunitare și internaționale, precum și a evoluției societății, a apariției unor noi domenii de reglementare, preocuparea pentru asigurarea securității juridice trebuie să fie o prioritate. Legea introduce modificări și completări unui număr ridicat de acte normative (nu mai puțin de 48 de acte normative, din care 27 de legi, 11 ordonanțe de urgență și 5 ordonanțe ale Guvernului și 5 hotărâri ale Guvernului), din domenii variate, în cazul unora neexistând nicio legătură între ele, situație care le afectează fundamental structura și coerența. Așa fiind, lipsa întocmirii unei reale fundamentări a actului normativ, multiplele modificări survenite prin sutele de amendamente admise și numărul mare de acte normative vizate de modificări au condus la o lipsă totală de claritate, precizie și previzibilitate a reglementării, atât la nivelul actului normativ atacat, cât și în ceea ce privește actele normative care au suferit modificări. Autorii sesizării indică existența mai multor situații neclare sau contradictorii din lege care se referă la măsurarea consumului de energie electrică a dispozitivelor de mici dimensiuni și la cine plătește acest consum, la cazul în care Ministerul Culturii emite un aviz favorabil pentru o documentație tehnică sau pentru o lucrare, iar Comisia Națională a Monumentelor Istorice sau comisiile zonale ale monumentelor istorice emit pentru aceeași documentație sau lucrare un aviz negativ, sau la eliminarea posibilității autorităților care autorizează instalarea rețelelor de comunicații de a refuza motivat cererile de emitere a certificatului de urbanism, cererea putând fi refuzată doar în ipoteza în care dosarul depus de solicitant este incomplet.

8. Cu privire la încălcarea prevederilor art.16 din Constituție, referitor la egalitatea în drepturi, autorii sesizării observă că legea criticată modifică, prin derogări, domenii deosebit de importante, precum; sănătatea publică, protecția mediului, securitatea cibernetică, suveranitatea datelor personale, apărarea națională, apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, fiscalitatea, legislația în construcții, protejarea monumentelor istorice etc., stabilind, discreționar, în favoarea operatorilor de telecomunicații, beneficii și scutiri care nu se regăsesc și în favoarea altor subiecți de

drept. În acest sens, legea prevede diverse facilități fiscale și de altă natură pentru industria de telecomunicații, cum ar fi scutirea de la plata unor taxe de instalare, lipsa obligației de a plăti chirie și lipsa unor prevederi în legătură cu plata măcar a unei părți din cheltuielile pentru consumul de electricitate al propriilor echipamente, cu toate că toate celelalte firme sau persoane fizice sunt obligate prin lege să le plătească. Această exceptare de la plata taxelor este, pe de-o parte, vădit nejustificată prin raportare la situația financiară a acestor operatori, iar, pe de altă parte, complet discriminatorie prin raportare la situația celorlalte societăți. Astfel de reglementări care derogă exclusiv în favoarea operatorilor de telecomunicații se regăsesc în cuprinsul întregii legi, discriminarea celorlalte persoane fiind evidentă, cu consecința neconstituționalității actului normativ în ansamblul său.

9. În privința criticilor de neconstituționalitate raportate la art.22 și art.34 alin.(2) din Constituție, autorii sesizării învederează că prin noua reglementare statul își încalcă obligația de a elimina din mediul biologic al individului oricare risc potențial pentru sănătatea și bunăstarea persoanelor, obligație care rezultă din interpretarea normelor constituționale. Astfel, în ciuda faptului că radiațiile nonionizante emise de rețelele de comunicații electronice mobile au potențialul de a afecta sănătatea întregii populații, în mod deosebit categoriile vulnerabile, nici Ministerul Sănătății și nici comisiile pentru sănătate din Parlament nu au fost incluse în procesul legislativ și nici nu au fost consultate în legătură cu acest proiect și posibilele implicații pe care le poate avea asupra sănătății publice. Or, poluarea electromagnetică generată de echipamentele mobile și antenele aferente rețelei 5G care se prefigurează va fi de zeci de ori mai mare decât cea din prezent, deoarece densitatea rețelei în sine va fi ridicată. Astfel, în lipsa oricărui studiu de impact, legea oferă facilități multiple în implementarea comunicațiilor mobile în zonele intens populate ori cu un trafic intens de persoane, chiar și din categorii vulnerabile (spitale, școli, grădinițe, creșe, cartiere rezidențiale, artere pietonale etc.), cu un potențial impact extrem de nociv asupra sănătății. Totodată, din cuprinsul legii lipsesc dispoziții privind eventuale mijloace specifice de protecție a sănătății persoanelor și seturi de măsuri care ar putea fi luate de autorități pentru remedierea problemelor care ar putea apărea.

10. De asemenea, dreptul la un mediu sănătos este încălcat prin afectarea ireversibilă a biodiversității ecosistemului (dispariția polenizatorilor, cu afectarea gravă a florei și a faunei), prin creșterea semnificativă a consumului de energie electrică a rețelei, prin emisiile mărite de CO₂, prin creșterea cantității de deșeuri electronice generate și prin toaletarea excesivă a fondului arboret, care ar împiedica transmiterea semnalelor în rețeaua 5G. Autorii sesizării apreciază că prevederile legii criticate încalcă în mod flagrant prevederile constituționale, lipsind nu doar studiile de specialitate care ar fi analizat potențialul impact asupra sănătății umane al măsurilor prefigurate, ci chiar orice interes de a analiza acest aspect, în detrimentul persoanelor și contra interesului societății.

11. În continuare, autorii sesizării susțin că prevederile art.2 pct.27 din lege încalcă dreptul la viață privată al persoanelor, consacrat de art.26 din Constituție. Aceste modificări sunt de natură a afecta într-o manieră nejustificată și abuzivă dreptul la viață privată al persoanelor, prin lărgirea categoriei de furnizori care au obligația de a „colabora” cu organele statului, fără a exista garanții în ceea ce privește siguranța datelor prelucrate și protecția împotriva unor eventuale abuzuri, cum ar fi în cazul reglementării oferite de Codul de procedură penală. Totodată, textul criticat nu ține cont de faptul că unele dintre aceste date, în special adresele IP, nu leagă în mod indisolubil persoana cu adevărat vizată de terțe persoane. În acest sens, având în vedere că unele IP-uri vizate ar fi dinamice, acestea ar putea fi utilizate consecutiv de persoane diferite, iar o eventuală solicitare a datelor de trafic pentru aceste adrese ar privi și datele unor persoane fără legătură cu solicitarea, ceea ce ar constitui o ingerință nejustificată și nepermisă în viața privată a acestora. De asemenea, arată că păstrarea și gestionarea acestor date de trafic în maniera reglementată de lege este de natură a încălca dispozițiile din cuprinsul altor legi privind anonimizarea datelor, ceea ce are un impact direct asupra protecției dreptului la viață privată, care ar fi lipsit de eficiență.

12. Autorii sesizării consideră că prevederile art.49 din lege încalcă accesul la cultură, consacrat de art.33 din Constituție. Comisia Națională a Monumentelor Istorice, organism științific de specialitate cu rol în domeniul protejării monumentelor istorice, propune avizarea metodologiilor, a normativelor și a măsurilor tehnico- științifice din domeniul protejării monumentelor istorice și nu poate fi exclusă din procesul de avizare a documentațiilor tehnice care vizează imobilele protejate. Or, dacă această comisie este exclusă, printr-o derogare nepermisă de la Legea nr.422/2001, atunci nu va mai avea absolut niciun rol în miile de cazuri în care se fac lucrări care vizează și afectează patrimoniul național, cu consecințe grave asupra întregului patrimoniu național, în special, și a dreptului la cultură, în general.

13. Prevederile art.48 din lege, prin modificarea art.71 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2005, sunt de natură a încălca, în opinia autorilor sesizării, prevederile art.35 din Constituție, care statuează dreptul la un mediu sănătos, întrucât introduc derogări, în ceea ce privește lucrările de construcții pentru infrastructura fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații

electronice, de la interdicția schimbării destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, prevăd reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor, care au ca efect reducerea spațiului verde în orașe (care sunt principalele localități vizate de eventualele rețele 5G). Or, microecosistemul urban este și în momentul de față dezechilibrat prin schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi, inclusiv prin toaletarea excesivă a fondului arboricol, care este de natură a împiedica transmiterea semnalelor în rețeaua 5G din zonă, având în vedere raza scurtă a acestui tip de rețea, fapt care contravine obligației statului de a asigura un cadru legislativ care să respecte dreptul cetățeanului la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic.

14. Deși se invocă necesitatea reglementării în vederea asigurării accesului la sistemul de avertizare în situații de urgență RO-ALERT, respectiv la sistemul național unic pentru apeluri de urgență, nu este necesară implementarea unei tehnologii noi, precum 5G, întrucât și actualele tehnologii permit pe deplin satisfacerea necesităților pentru funcționarea acestor sisteme. În schimb, comunicațiile electronice 5G operează cu frecvențe multiple, simultane (*beamforming*), unele frecvențe fiind complet noi, tehnologia 5G necesitând spectru radio suplimentar și o densitate foarte mare de stații de radioemisie. Frecvențele noi se cumulează ca efecte poluante cu frecvențele existente și aflate în utilizare pentru tehnologiile 2G, 3G și 4G. Toate la un loc generează poluare electromagnetică mai mare și mai multă, exact în zone unde această poluare nici nu ar trebui să existe, deoarece afectează habitatele, fauna și flora.

15. De asemenea, autorii sesizării susțin că prevederile art.14 alin.(l), ale art.16 și 17 din legea criticată încalcă dreptul la un mediu sănătos, întrucât prezența echipamentelor radiative ale rețelelor de comunicații mobile în preajma pădurilor afectează echilibrul habitatelor, fauna și flora, mai ales polenizatorii și păsările, care ajung să fie dezorientate de la câmpurile electromagnetice artificiale generate de echipamentele telecom. Mai mult, există situații în care, din cauza consumului mare de curent, echipamentele se încing și iau foc, provocând incendii de vegetație sau de pădure, care produc pagube foarte mari pentru care nimeni nu-și asumă responsabilitatea. Mai arată că orice construcție care are implicații asupra mediului trebuie să se supună procedurilor de autorizare și verificare, specifice legislației de mediu, nefiind justificată vreă derogare cu un impact direct și ireversibil asupra mediului înconjurător. Habitate, floră și faună există peste tot, inclusiv în zona apelor, iar acestea pot fi afectate în mod ireversibil de către prezența stațiilor de radioemisie și a antenelor aferente rețelelor de comunicații electronice mobile.

16. Referitor la art.28 din lege care prevede că nu este necesară emiterea prealabilă a unui certificat de urbanism, autorii obiecției de neconstituționalitate apreciază că toate procedurile de autorizare și verificare a lucrărilor trebuie să fie efectuate pentru orice fel de instalații de comunicații electronice, indiferent de dimensiunea sau caracteristicile lor. Certificatele de urbanism sunt absolut necesare pentru emiterea avizelor, a acordurilor sau a actelor administrative. Acestea conțin informații vitale pentru buna organizare și gestionare a dezvoltării unei zone, includ condițiile urbanistice ce trebuie îndeplinite în funcție de specificul amplasamentului, corelat și cu construcțiile din jur, și cuprind lista avizelor și a acordurilor legale, necesare în vederea autorizării lucrării.

17. De asemenea, în privința avizelor de mediu, acestea implică evaluarea impactului asupra mediului pentru proiectul public sau privat ce presupune identificarea și evaluarea corespunzătoare a efectelor negative potențiale, identificarea alternativelor, stabilirea măsurilor de reducere/evitare a consecințelor negative, consultarea și implicarea părților interesate, a autorităților publice și a cetățenilor. Acest proces se derulează în conformitate cu Directiva 2011/92/UE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului, transpusă prin Legea nr.292/2018, și evaluează alternativele fezabile ale aceluiași proiect, face recomandări pentru prevenirea, minimizarea și atenuarea efectelor negative. Toate acestea sunt imposibil de realizat în termenul de 10 zile propus în lege, care este nerealist și nerezonabil și care va conduce la emiterea multor astfel de acte în mod tacit.

18. Totodată, autorii sesizării învederează și modificarea ireversibilă a microecosistemului urban, care ar fi grav afectat prin măsurile reglementate la art.48 din lege, prin posibilitatea reducerii spațiului verde fără a fi parcursă nicio procedură, într-o manieră lipsită de transparență și lăsată în totalitate la latitudinea operatorilor de rețele de comunicații.

19. În fine, cu privire la încălcarea dreptului la un mediu sănătos, autorii obiecției susțin că legea nu prevede în reglementările pe care le conține instrumente ori măsuri care să tindă la reducerea amprenteii energetice a infrastructurii rețelelor 5G și care să promoveze reciclarea reziduurilor electronice în contextul impunerii implementării sale actuale, rapide și nelimitate. Prezintă date statistice referitoare la deșeurile electronice, peste 55 de milioane de tone în fiecare an, număr care va crește cu 3%-5% anual, potrivit raportărilor din Monitorul global de e-deșeuri din 2017. Dacă estimările sunt corecte, oamenii vor arunca aproximativ 110 milioane de tone

de electronice între anii 2033 și 2042, lucrurile fiind mult mai dramatice până în 2069, dacă tendințele actuale continuă.

20. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art.44 și 136 din Constituție, autorii sesizării susțin că prevederile art.10 din lege încalcă în mod flagrant dreptul de proprietate, atât publică, cât și privată. Arată că legislația europeană [art.44 alin.(l) paragraful 2 din Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului European, de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice] prevede norme clare de utilizare în comun a elementelor de rețea și numai după consultări publice corespunzătoare, cu posibilitatea de contestare a proiectelor și numai în anumite zone, reglementare care nu se regăsește în textul adoptat de cele două Camere ale Parlamentului. Astfel, operatorii telecom dobândesc dreptul de a scoate definitiv din circuitul agricol terenuri și de a schimba funcționalitatea acestora, fără a avea acordul proprietarului de drept, precum și dreptul de a executa lucrări de construcții pe terenurile altor persoane fără acordul acestora. Or, lucrările pentru instalarea infrastructurii de comunicații sunt complexe și necesită multe activități colaterale. Toate acestea trebuie luate în calcul la plata despăgubirilor pentru proprietarii de terenuri afectați de aceste lucrări. De asemenea, trebuie luată în calcul și devalorizarea terenurilor pe care se instalează antene și alte elemente de rețea care radiază. Este cunoscut faptul că oamenii nu vor să locuiască lângă astfel de antene și din acest motiv valoarea proprietăților scade. Acest lucru trebuie compensat de către firmele telecom care beneficiază de respectivele antene și obțin profit financiar de pe urma lor. Vicii de neconstituționalitate privind încălcarea dreptului de proprietate conțin și dispozițiile art.2 pct.24, ale art.6 pct.1 din lege, precum și ale pct.2 din anexa nr.8 la lege. Toate aceste considerente sunt de natură să atragă neconstituționalitatea legii, în ansamblul său.

21. În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

22. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr.5/1953/2022, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.2756 din 25 martie 2022. Apreciază că sesizarea de neconstituționalitate nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de art.146 lit.a) din Constituție și art.11 alin.(1) lit.A.a) din Legea nr.47/1992, de vreme ce dreptul de sesizare a Curții Constituționale a fost exercitat de un număr mai mic de 50 de deputați, astfel cum rezultă din adresa de înaintare emisă de către secretarul general al Camerei Deputaților.

23. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

24. Actul de sesizare a Curții Constituționale are ca **obiect al criticilor de neconstituționalitate** Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice, în ansamblul său.

25. Autorii sesizării susțin că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art.1 alin.(5), art.16, art.22, art.26, art.34 alin.(2), art.35, art.44, art.61 și ale art.136.

26. În vederea soluționării prezentei obiecții de neconstituționalitate. Curtea va proceda la verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a acestora, prevăzute de art.146 lit.a) teza întâi din Constituție și de art.15 alin.(2) din Legea nr.47/1992, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, iar cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează a fi cercetate în ordinea menționată, constatarea neîndeplinirii uneia având efecte dirimante și făcând inutilă analiza celorlalte condiții (a se vedea, în acest sens. Decizia nr.67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.223 din 13 martie 2018, paragraful 70, Decizia nr.385 din 5 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.488 din 13 iunie 2018, paragraful 32, sau Decizia nr.89 din 9 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.243 din 11 martie 2022, paragraful 19).

27. Sub aspectul *titularului dreptului de sesizare*. Curtea reține că prezenta obiecție de neconstituționalitate a fost formulată de 41 de deputați aparținând Alianței pentru Unirea Românilor și Partidului Social Democrat și deputați neafiliați. Având în vedere că, în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Constituție și al art.15 alin.(l) din Legea nr.47/1992, au dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori* „un număr de cel puțin 50 de deputați sau

de cel puțin 25 de senatori”, condiția de admisibilitate privind titularul dreptului de sesizare este îndeplinită doar dacă este respectat numărul prevăzut de lege pentru fiecare dintre cele două categorii de membri ai Parlamentului. Or, sesizarea formulată de cei 41 de deputați nu îndeplinește condiția prevăzută de lege.

28. Astfel, Curtea constată neîndeplinirea cerinței constituționale stabilite de art.146 lit.a) teza întâi din Constituție sub aspectul titularului dreptului de sesizare, ceea ce produce efecte dirimante în privința analizării respectării celorlalte condiții de admisibilitate și împiedică analiza pe fond a sesizării. Prin urmare, având în vedere că nu a fost legal sesizată. Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate formulată este inadmisibilă și, în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Constituție, o va respinge ca atare.

29. Pentru considerentele arătate, în temeiul art.146 lit.a) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.11 alin.(l) lit.A.a), al art.15 alin.(l) și al art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice, obiecție formulată de un număr de 41 de deputați aparținând Alianței pentru Unirea Românilor și Partidului Social Democrat și deputați neafiliați.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 aprilie 2022.